

FARNÍ ZPRAVODAJ

K LIDOVÝM MISIÍM

ve farnostech

Kdousov - Police, Jiratice, Kostníky,

Dobrá voda, Mladoňovice, Lhotice a Slavíkovice;

Velký Újezd - Kojatice, Dešov, Hornice,

Třebelovice, Rácovice a Dědice.

19. – 25. 11. 2017

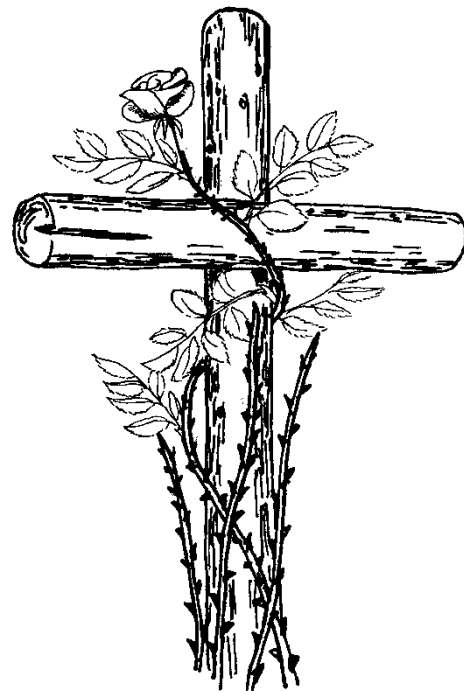
Program misií

Humorně i vážně o misiích

Kreslený komiks

Heslo misií

Žehnání domů



Dělat dobro dobře

Misie zdaleka nejsou jen záležitostí Afriky... Je to šíření víry, které je tolik potřebné i v naší zemi! Víra a její prohloubení je důležitá v životě každého z nás. Dejme do pořádku svůj život!
Bez víry, bez Boha je i milionář chudákem...

Srdečně Vás zveme

MISIE	KDOUSOV
<p>neděle 19. 11.</p>	<p>8.00 NEDELNÍ MŠE SVATÁ (<i>kostel</i>) 14.00 misijní hra „HON ZA KLÍČI K POKLADU“ <i>(začátek u kostela)</i> 15.30 misijní kázání a požehnání (<i>kostel</i>)</p>
<p>pondělí 20. 11.</p>	<p>8.00 růženec 8.30 misijní kázání (<i>kostel</i>) + výstav Nejsvětější svátosti k soukromé adoraci 14.30 svátostné požehnání + kázání o duchovním životě 15.30 mše svatá + stavovské kázání <i>pro ženy</i> 18.30 mše svatá pouze pro mládež (<i>fara</i>)</p>
<p>úterý 21. 11.</p>	<p>8.00 mše svatá s kázáním (<i>kostel</i>) po ní misijní kázání + výstav Nejsvětější svátosti k soukromé adoraci 14.30 svátostné požehnání + kázání o duchovním životě 18.30 mše svatá pouze pro mládež (<i>fara</i>) 19.00 stavovské kázání pro muže – v kostele</p>
<p>středa 22. 11.</p>	<p>8.00 růženec 8.30 misijní kázání (<i>kostel</i>) + výstav Nejsvětější svátosti k soukromé adoraci 14.30 svátostné požehnání + kázání o duchovním životě 15.30 mše svatá + KAJÍCÍ PROCESÍ <i>(svíčky a pochodně s sebou)</i> 18.30 mše svatá pouze pro mládež (<i>fara</i>)</p>
<p>čtvrtek 23. 11.</p>	<p>8.00 mše svatá s kázáním (<i>kostel</i>) po ní misijní kázání + výstav Nejsvětější svátosti k soukromé adoraci 14.30 svátostné požehnání + kázání o duchovním životě 18.30 mše svatá pouze pro mládež (<i>fara</i>) 19.00 stavovské kázání pro manžele (<i>kostel</i>)</p>
<p>pátek 24. 11.</p>	<p>8.00 růženec 8.30 misijní kázání (<i>kostel</i>) + výstav Nejsvětější svátosti k soukromé adoraci 14.00 ZPOVÍDÁNÍ 14.30 svátostné požehnání + kázání o duchovním životě 15.30 mše svatá + pomazání nemocných (<i>kostel</i>) + stavovské kázání <i>pro rodiče</i> 18.30 mše svatá pouze pro mládež (<i>fara</i>) 22.00 – 24.00 adorace + příležitost ke svaté zpovědi (<i>kostel</i>)</p>
<p>sobota 25. 11.</p>	<p>9.00 slavnostní mše svatá s požehnáním a stavěním misijních křížů</p>

MISIE	VELKÝ ÚJEZD
<p>neděle 19. 11.</p>	<p>9.45 NEDĚLNÍ MŠE SVATÁ 15.00 misijní hra „HON ZA KLÍČI K POKLADU“ <i>(začátek u kostela)</i> 16.30 misijní kázání a požehnání <i>(kostel)</i></p>
<p>pondělí 20. 11.</p>	<p>11.00 misijní promluva + výstav Nejsvětější svátosti k soukromé adoraci 15.00 svátostné požehnání + misijní kázání 16.30 růženec 17.00 mše svatá (kostel) + po ní stavovské kázání pro ženy 19.00 mše svatá pouze pro mládež (fara)</p>
<p>úterý 21. 11.</p>	<p>11.00 misijní promluva + výstav Nejsvětější svátosti k soukromé adoraci 15.00 svátostné požehnání + misijní kázání 16.30 růženec 17.00 mše svatá (kostel) + po ní stavovské kázání pro muže 19.00 mše svatá pouze pro mládež (fara)</p>
<p>středa 22. 11.</p>	<p>11.00 misijní promluva + výstav Nejsvětější svátosti k soukromé adoraci 15.00 svátostné požehnání + misijní kázání 16.30 růženec 17.00 mše svatá (kostel) + KAJÍCÍ PROCESÍ <i>(svíčky a pochodně s sebou)</i> 19.00 mše svatá pouze pro mládež (fara)</p>
<p>čtvrtek 23. 11.</p>	<p>11.00 misijní promluva + výstav Nejsvětější svátosti k soukromé adoraci 14.00 ZPOVÍDÁNÍ 15.00 svátostné požehnání + misijní kázání 16.30 růženec 17.00 mše svatá (kostel) + po ní stavovské kázání pro manžele 19.00 mše svatá pouze pro mládež (fara)</p>
<p>pátek 24.11</p>	<p>11.00 misijní promluva + výstav Nejsvětější svátosti k soukromé adoraci 15.00 svátostné požehnání + misijní kázání 16.30 růženec 17.00 mše svatá s pomazáním nemocných (kostel) + po ní stavovské kázání pro rodiče 19.00 mše svatá pouze pro mládež (fara)</p>
<p>sobota 25. 11.</p>	<p>11.00 slavnostní mše svatá s požehnáním a stavěním misijních křížů</p>

Program v dalších obcích

Slavíkovice

Neděle 19. 11. v 11.00 MŠE SVATÁ (kostel).

Mladoňovice

Pondělí 20. 11. až pátek 24. 11. v 17.00 – mše svatá nejen pro děti (kaple).

Velký Dešov

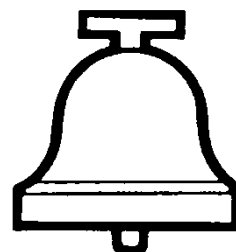
Pondělí 20. 11. až pátek 24. 11. v 15.00 mše svatá nejen pro děti (kaple).



Umíráček

Kromě jiných zvláštností stojí za povšimnutí, že při misiích po každém kázání zvoní umíráček. Poprvé jsme se s tím setkali při oblátských misiích v polském Gorsezowě, kde jsme byli na inspiračním pobytu. Výklad misionářů, kteří tehdy misie vedli, se nám natolik zalíbil, že jsme tento prvek zařadili i do našich misií.

Po každém kázání jsou lidé v kostele vyzváni, ať pokleknou a v tichu se každý modlí třikrát Zdravas, Maria za ty, kdo jsou duchovně mrtví, to jsou ti, kdo žijí v těžkém hříchu. Takovýto stav, kdy člověk žije v těžkém hříchu, je mnohem vážnější a nebezpečnější, než nebezpečí tělesné smrti, protože hrozí věčné zavržení, a to je největší tragédie, jaká by mohla člověka potkat. Nad tím právě rozmýšlejí ti, kdo se modlí třikrát Zdravas, Maria, jejich rozjímání ještě umocňuje hlas umíráčku. Samozřejmě že umíráček slyší i ti, kteří nejsou zrovna v kostele, a tak se ptají, kdo zase zemřel. Je to pak příležitost k tomu vysvětlit, že v kostele se modlí za ty, kteří jsou duchovně mrtví. Často toto zjištění může vést člověka k hlubšímu zamyšlení nad osobním stavem života.



P. Marek Dunda



Slovo duchovního správce

Proč lidové misie?

Někteří z vás si jistě pokládají otázku: „Proč se mají konat lidové misie, které jsme už zažili před pěti lety v podání šikovných duchovních otců P. Jiřího a P. Tomáše, redemptoristů z Tasovic u Znojma?“ Někdo by třeba mohl odpovědět: „Místní pan farář prostě vymýšlí samé hlouposti, a tak je potřeba ho více zaměstnat.“ Možná.

Přijaté pozvání místního duchovního správce nasměrované k FATYMu ve Vranově nad Dyjí pod vedením P. Marka Dundy bylo poskytnuté proto, protože si myslím, že naše farnosti fungují v „klasickém“ náboženském i společenském rytmu, který však nemá ztratit svou lidskou hloubku, jinak člověk začne dělat radikální změny ke svému i společnému neprospěchu. Takže proto jsou tu opět lidové misie. Tedy proto, **abychom neztratili hloubku víry a vzájemnou sounáležitost.**

Jedná se mi zejména o **sounáležitost ve vzájemné činnosti a práci.** Řadím se tak k těm současným křesťanům, kteří tvrdí, že se z naší každodenní práce vytrácí **modlitba**, díkyvdání Bohu za to, že se nám daří zaset i sklídit úrodu (bez ohledu na dotace), stavět rodinné domy a vybavovat je nábytkem a dalšími drobnostmi, což spíše považujeme za své nápady a zásluhy než jako velké poděkování Bohu za to, že i zde v našich vesničkách a osadách se můžeme cítit útulně. Zajímavostí např. je, že v r. 1933 bylo v Kdousově cca 2.800 kajicníků u sv. zpovědi a u sv. přijímání 4.500 oveček.

Proto jsou opět lidové misie, aby si každý z vás zvolil své radikální nebo neradikální „oprášení“ toho, co v nás prohloubí úctu k práci našich sousedů - bližních, kteří s námi zrovna „nesdíleí stejnou lavici“. To je také mé přání do těchto misí, aby si každý z nás vážil toho, co bližní dělá nebo na čem pracuje, abychom mohli v těchto našich kostelích v co největším počtu na prvním místě mít v úmyslu **děkovat společně za všechno všední konání, ze kterého Bůh učiní sváteční chvíle, a abychom tak v Božím domě co nejčastěji obnovovali Bohem darovanou lidskou důstojnost.**

A jak napsali misionáři při lidových misích v Kdousově v r. 1933: „*Nevymlouvejte se, jako oni hosté z evangelia, kteří z malicherných důvodů odmítli pozvání na svatbu! Nebojte se posměchu! Běží o vaše nesmrtelné duše a ty stojíš za to, abyste pro ně něco obětovali. Jenom jednu duši máš, a jestliže tu ztratíš, vše ztraceno máš!*“

P. Martin Grones, administrátor farnosti



Heslo misíí



Heslem misíí ve farnostech Kdousov a Velký Újezd je: „**K misiím se pŕipojím, dobro v sobě probudím!**“ Některé děti znají toto heslo dokonce jako písničku. Vystihuje podstatu misíí. Myslí se tím probudit v sobě dobro a nechat je, aby ovládalo všechna naše rozhodnutí a činy. Někdo by mohl namítnout, že je dost dobrý a že mu toho není zapotřebí. Myslím si však, že každý z nás tuší, kde by mohlo jeho „lepší já“ ještě zvítězit. Často jsme už v jakýchsi vyjetých koležích a sami sobě i jiným namlouváme, že takoví jsme a už to lepší být nemůžeme. A přesto sami tušíme, že je možné být milejší na nejbližší, slušnější k těm, kdo sami nemají sílu být vůči nám lepší. Někdo možná čeká na příležitost, kdy se

vzdá nějakého zlovyku nebo začne dělat něco dobrého, ale stále to odkládá. Jiný možná tuší, že by měl udělat nějaký krok blíž k Pánu Bohu, ale říká si: „Až přijde vhodný čas.“ A právě misie jsou dobou, kdy misionáři prosí všechny, aby v sobě probudili dobro, které mají v srdci, a pŕipojili se k tomuto základnímu úmyslu misíí. Asi nepůjde všechno hned. Ale chceme poprosit všechny čtenáře tohoto zpravodaje a všechny obyvatele farností Kdousov a Velký Újezd, aby se nad tím zamysleli, dobro v sobě probudili a už ho nenechali usnout.

Doufám, že si nikdo nebude vysvětlovat můj článek tak, že v těchto obcích žijí lidé, v nichž dobro pouze spí. Doufám, že to tak není. Avšak každý z nás máme v sobě ještě rezervy. Zvu všechny lidi dobré vůle, aby si toto heslo misíí nejen přečetli, ale uvedli jej trvale do svého života. **K misiím se pŕipojím, dobro v sobě probudím!**

Táňa Dohnalová

Lidové misie nám nabídnou možnost mlčet a naslouchat Bohu.

Věř, že lidové misie nabízí možnost obnovit život.

Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.



Představujeme hlavního kazatele misí: jáhna Ladislava Kince

1. Mohl byste se prosím krátce představit?

Ladislav Kinc, 58 roků, bydlíme s rodinou v Prosetíně u Bystřice nad Perštejnem. S manželkou jsme spolu 37 roků, Pán Bůh nám svěřil 8 dětí a 10 vnoučat. Původní povolání - telefonní mechanik, od roku 1995 služba v katolické církvi - trvalý jáhen.

2. Známe jáhna Františka Řezníčka, ale Vy jste ženatý jáhen, mohl byste ozřejmit, co služba ženatého jáhna obnáší?

Jáhni nejsou ženatí nebo neženatí. Jsou buď dočasní (čekatelé na kněžské svěcení) nebo trvalí (mohou být svobodní nebo žít v manželství). Služba jáhnů je velmi různorodá. Většinou záleží na tom, čím ho biskup nebo farář pověří... nebo co mu dovolí.

Já jsem pověřen jáhenskou službou ve čtyřech farnostech, výukou náboženství na šesti místech, přípravami na přijetí svátostí, dále dělám křty, svatby, pohřby, koordinuji duchovní služby ve věznicích brněnské diecéze, účastním se různých poutí - pěších i autobusových, prosebných měsíčních poutí Nový Jeruzalém; jsem kaplanem ve věznici, dělám různé duchovní obnovy, nevyhýbám se ani kazatelské službě při lidových misiích - to vše v rámci pověření o. biskupa, kněží a osobního hesla: "Dělej to, co druzí dělat nemohou nebo nechtějí."

3. Věnujete se službě ve věznicích, můžete se podělit o nějakou zkušenost z tohoto pro nás neobvyklého místa?

Od 1. února 2017 jsem byl po čtrnácti letech služby dobrovolníka duchovní služby (hobby) ve věznici "proměněn" ve vězeňského kaplana (profi). Rád při misiích budu odpovídat na konkrétní otázky - pokud obsah odpovědi nebude v režimu tajné nebo přísně tajné.

Za rozhovor děkuje Táňa Dohnalová



Kdo odpouští, tomu se odpustí

Často slyšíme nářky na náš svět, lidi v něm a nejrůznější životní situace. Jako křesťané si při nich uvědomujeme, jak mnoho lidí, situací a stavů potřebuje uzdravení (spásu, záchranu), jak je potřebujeme také my sami, ubozí a hříšní. Bůh nám nabízí své odpuštění. A co očekává od nás? Že také my nabídneme odpuštění lidem, kteří se nějak provinili proti nám.

Odpuštění je síla, která křísí k novému životu a vlévá naději. Odpuštění je třeba žít každý den i v maličkostech. Při odpuštění se nemusíme ptát, jestli si to dotyčný zaslouží. Odpuštění je nezasloužený dar, který obohacuje především toho, kdo odpouští.

P. Jan Richter (o. Nik)

Nezoufejte si – netroufejte si

Míra Božího milosrdenství je nekonečná, protože nekonečný je sám Bůh. K pochopení tohoto tajemství připravují cestu mnohé žalmy, příběhy Starého zákona, ale především svědectví Božího Syna - Ježíše Krista. Vždyť prvním kanonizovaným světce se stal v Církvi lotr, který Pánu Ježíši umíral po pravici. Jediné, co k tomu potřeboval, bylo zvolání: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ I tento lotr, ačkoli si uvědomoval oprávněnost svého trestu, byl spasen, když Krista žádal o záchranu. Opačným případem je lotr po levici, který ve své zoufalé situaci nemá nic než slova rouhání. K prozíravému životnímu postoji vyzývá silný výrok svatého Augustina: „Nezoufejte si – jeden z lotrů byl spasen. Netroufejte si – jeden z lotrů byl ztracen.“

jáhen Daniel Blažke

**„Žádná situace, ve které se křesťan ocitne,
není totálně lásky vzdorná.“**

papež František



Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve svaté zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Opuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“.

Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život znejišťují. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího, než je světská psychologie a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé.

Svatá zpověď je zkratka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

- Počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- Prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- Jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- Vychovával jsem křesťansky své děti?
- Ublížil jsem někomu (např. potrat)? Pomáhal jsem vždy druhým? Poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)
- Byl jsem nevěrný v manželství? Nežiji v partnerství církví neuznaném, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství? Co čtu a na co se dívám v televizi? Nevedu nemravné řeči?
- Kradl jsem? (i ze společného)
- Ublížil jsem lží, pomluvou, podváděl jsem?

** v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku. P. Leo Zerhau*



Kající procesí

Prvním vrcholem lidových misií je kající procesí. Bývá zvykem, že při lidových misiích se mají lidé zamyslet nad tím, co kazí kvalitu jejich života. To, co se na první pohled může zdát jako nejhorší, nemusí být zlé. Skutečným zlem jsou hříchy – např. nenávisť, neodpuštění, msta, nedodržení slibu, zanedbávání vztahu k nejbližším, narušování rodinného pokoje, neláska mezi lidmi, sobectví a chamtivost,... Po pravdě jistě musíme přiznat, že i my jsme svými hříchy přispěli k šíření zla ve světě. Rostoucí zlo přináší své „ovoce“. Kde se člověk vědomě nezřekne zla, nezaujme postoj kajícího a nesnaží se odčinit to, co způsobil, tam se zlo stále rozrůstá. Při lidových misiích by se aspoň někteří měli vědomě rozhodnout, že přetnou tento řetězec zla a znovu vezmou věci za správný konec. Budeme odprošovat jménem svým i jménem těch, kteří už nejsou mezi živými, anebo se z různých důvodů průvodu nezúčastní. I oni přispěli svým podílem a svým hříchem. Nastávající šero znázorňuje tmu hříchu, která se vkrádá do tohoto světa. Při kajícím procesí půjdeme od kostela průvodem k jednomu z křížů a budeme u něj odprošovat za hříchy, které se udály od posledních lidových misií (a to už je pěkných pár desítek let).

Přineste si s sebou, prosím, svíce a pochodně. Během cesty se budou zpívat starobylé kající žalmy z Bible.

P. Milan Plíšek

Pozvání k stavovským promluvám

V programu lidových misií se objevuje pozvání na stavovské promluvy.

Jakých stavů se týkají tyto promluvy? Našeho základního povolání - tím je být dobrým křesťanem, dítětem Božím. Každý z nás je jiný, cesta k Bohu je pro každého jiná, ale něco (úkoly) máme společné nebo podobné – jiná je cesta/úkoly **muže, ženy, rodičů a manželů**.

Na tyto čtyři **stavy** jsou zaměřeny promluvy, které začínají v úterý vždy po večerní mši svaté.

jáhen Ladislav Kinc



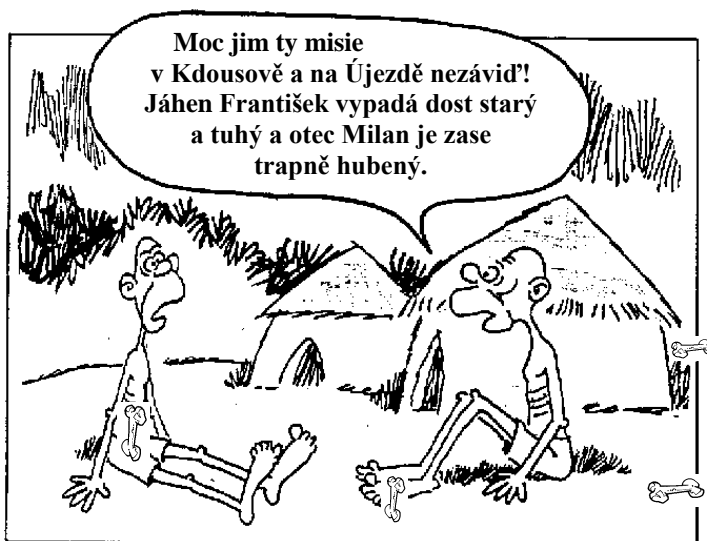
Týkají se misie jen Afriky?

Co to jsou misie?

Když se řekne misie, vybaví se nám snad exotika dalekých krajín, palmy, černoši a indiáni. A přitom jsou misie něco, co se týká celé Církve.

Latinské slovo „*missio*“ znamená „*poslání*“. Ježíš Kristus, Bůh, který se stává člověkem (od tohoto významného okamžiku dějin, jeho narození, počítáme náš letopočet), dává na kříži svůj život za naše hříchy, třetí den vstává svou božskou mocí z hrobu a otevírá i nám cestu k věčnému životu v Božím přátelství. A nám, kteří jsme toto přátelství přijali (to se děje ve svátosti křtu), dává *poslání (missio)* přispívat k jeho šíření.

Máte někoho, kdo vám důvěřuje, kdo s vámi počítá? Zcela jistě je jím Bůh. Nabídl nám své odpuštění a své přátelství a posílá nás, abychom je šířili dál... Každý má své místo v jeho plánu lásky, i ten, kdo jej ještě nezná...



P. Pavel Zahradníček



Pro zasmání z misí v Africe:

Představený misionářského řádu se loučí se skupinkou mladých kněží. Mají jít do pralesa a nést víru domorodcům, u nichž se předpokládá kanibalismus.

„A jedno si dobře pamatujte,“ říká otec generál na konci své promluvy, „žádná unáhlená jednání! Nechci mít v řádu mučedníky, po kterých nezůstanou žádné ostatky!“



DOBRO VÍTĚZÍ! NĚKDY HNED, JINDY AŽ PŘI POSLEDNÍM SOUDU. ALE VÍTĚZÍ!

Počátky lidových misí

V naší zemi sehrály lidové misie velmi důležitou úlohu. Pravidelně bývaly téměř v každé farnosti už od 17. století. Vedením lidových misí se zabývali především jezuité. Ti pořádali v době rekatolizace i tzv. kající misie. Dále se v naší zemi misiím hodně věnovali a opět znovu věnují redemptoristé. Díky lidovým misiím se mnoho lidí vrátilo k životu s církví a mnozí prostřednictvím misí mohli obnovit svoji horlivost pro šíření dobra. Když procházíme našimi obcemi, často můžeme vidět starý misijní kříž s letopočtem, kdy se lidové misie ve farnosti konaly. Rozmezí mezi opakováním jednotlivých misí bývá mezi 5 až 15 roky. Misie nejsou pouze českou či moravskou záležitostí, ale jsou nerozlučně spjaty s životem církve na celém světě.

Světcí a misie

Řada světců prožila lidové misie jako rozhodující okamžik svého života, např. sv. Maxmilián Kolbe nebo sv. Jan Maria Vianney. Mnozí světcí se na lidových misiích podíleli, např. sv. Evžen Mazenod přispěl k návratu Francie k životu z víry v pohnutých dobách po francouzské revoluci. To, jak si lidových misí vážil sv. Alfons z Liguori, poznáváme z jeho velmi silného výroku: „Farář, který pozve do své farnosti misionáře, si předem může být jist svou spásou.“

Jednoho je třeba: aby hříšník pootevřel aspoň trochu dveře svého srdce prameni Božího milosrdenství, a ostatní už doplní Bůh. Ale nešťastná je duše, která Božímu milosrdenství zamkla dveře dokonce v poslední hodině.

sv. Faustyna Kowalská

Využit čas misí k modlitbě



Při lidových misiích je nabízeno mnoho příležitostí k modlitbě, a to v různých denních dobách. Také pro to, aby si každý mohl vybrat čas, který mu vyhovuje, a způsob modlitby, který je mu bližší. Nelitujme času, který věnujeme modlitbě. Bůh nezůstane nic dlužen. Pro svůj věk a zdravotní stav mnoho lidí už nemá nic důležitějšího na práci než vyprosit svým nejbližším obrácení, aby se jednou všichni mohli sejít v nebi.

Při jedněch misiích mi vyprávěli o starém dědečkovi, který se vždy před celou shromážděnou rodinou modlival slovy, která se silně vryla do paměti jeho vnuků. Jeho slova plně pochopili, až když sami dorostli, dědeček už nebyl mezi nimi a oni pocítili odpovědnost za své vlastní rodiny. Onen dobrý muž říkával: „Bože, dej, ať ani jediný z celé naší rodiny nechybí nám u nebeské hostiny.“

P. Marek Dunda

Zkušenosti z misí

Čas nelze vrátit, ale...

Na jedněch lidových misiích vyprávěli staří manželé svou životní zkušenost. Když se před více jak padesáti lety brali, on jí na pouti koupil růženec. Slíbili si, že vždycky budou v neděli spolu chodit do kostela. Doba přinesla společné hospodaření v JZD, on se stal předsedou - vytýkali mu, že je příliš nábožensky založený, přibýly jiné starosti... Kostel začali vynechávat, až to zůstalo jen na velké svátky jako věc formálního zvyku.

Když se změnila politická situace, přišli do důchodu. On jednou náhodně objevil ten kdysi darovaný růženec. Najednou mu to připomnělo všechno to, co se od té doby odehrálo. Nenaplněný slib byl najednou velmi živý. Věděl, že čas vrátit nelze, ale lze něco udělat ještě teď. Rozhodli se s manželkou chodit do kostela i ve všední dny, aby to nějak vynahradili. Protože v jejich farnosti každý den mše svatá není, dojíždějí svým starým autem do sousedství, aby žádný den zbytečně nevynechali. Zevrubně si spočítali, kolik asi těch zanedbaných neděl mohlo být. S uspokojením teď mohli dosvědčit, že už ty zanedbané neděle určitě všechny těmi všedními dny vynahradili. Teď myslí na děti, které to nenaučili a snaží se to vynahrazovat před Bohem za ně.

Je to určitě jeden z dobrých projevů pokání, ke kterému jsme stále Bohem vybízeni.

Mons. Jindřich Bartoš

Kdo se k Bohu obrátí, ten svůj život neztratí...

Když jsem při lidových misiích ve Velkém Meziříčí žehnal domy, přišel jsem také do jednoho paneláku. Zazvonil jsem a dlouho nic. Už jsem myslel, že půjdu dál. Ale v tom se dveře otevřely a v nich se objevila stařenka. Když poznala, že jsem kněz a jsou lidové misie a já nabízím požehnání domu, rozplakala se. Hned mě pozvala dál. Když jsem byt požehnal, chtěla mi ještě vysvětlit, proč se na začátku rozplakala. Když byla ještě malá holka, bydlela s rodiči a sourozenci na vesnici. Všechno bylo v pořádku až na jednu zdánlivou drobnost. Rodiče se často a škaredě hádali. Ona tím velmi trpěla. Nemohla se na nic jiného soustředit, ve škole měla kvůli tomu špatné známky, utíkala z domu a často na zahradě plakala. Modlila se, aby jí Pán Bůh pomohl a aby se rodiče přestali hádat. Dlouho se však nic nedělo. Až jednou do vesnice přišli lidové misionáři. Lidé chodívali denně na jejich kázání. Těchto kázání se účastnili i její rodiče. Ke konci týdne pak hlavní kazatel poprosil všechny, aby si vykonali dobrou svatou zpověď. Když její rodiče viděli, že jdou sousedé i příbuzní, šli ke svaté zpovědi také. Zřejmě po dlouhé době. Když se pak vrátili večer z kostela domů, viděla snad poprvé v životě, že se rodiče políbili. Od té doby už se rodiče nehádali a v jejich rodině nastal pokoj. Toto děvče si uvědomilo, že ji Pán Bůh vyslyšel a pomohl jí prostřednictvím lidových misí. V době totality, kdy byly lidové misie zakázány, si častěji pomyslela: „Kéž by tak mohly být misie. Mnoho lidí by je potřebovalo.“ Často se prý modlila za to, aby zase mohly misie být. A když pak kněz přišel a řekl, že probíhají lidové misie, rozplakala se. Věděla totiž, že ji Pán Bůh opět vyslyšel a že snad i mnozí další, kdo to potřebují, využijí tuto jedinečnou šanci.

P. Marek Dunda

Zamířit k cíli

– humorně i vážně o smyslu lidových misí

„Dědečku, zajdi do obchodu a kup tam rohlíky a mléko,“ říká babička a podává mu peněženku se slovy: „Nezapomeň, že máš koupit dvě věci - rohlíky a mléko!“ Za půl hodiny se dědeček vrací a v ruce třímá kartáček na zuby. Babička se zlobí, jak je zapomnětlivý: „Vždyť jsem ti říkala, že máš koupit dvě věci. Jak to, žes nekoupil taky zubní pastu?“

Nechci se tímto vtípem dotknout žádného ze starších ani z mladších lidí, kteří trpí nemocí, při níž sice nic nebolí, ale člověk se mnoho nachodí. I já sám zapomínám... Čím větší shon, tím víc se zapomíná. A protože se kolem nás spěchá stále usilovněji, nedivím se té hrozné zapomnětlivosti i v nejdůležitějších věcech. Lidé zapomenou, kam vlastně jdou. Nemají čas myslet na to, zda má život nějaký cíl. Jsou jako ty děti, které se po cestě do školky zastaví u každého kvítečku, a maminka je musí pořád pohánět, aby tam vůbec došly. Je proto potřeba si stále připomínat, kam že máme dojít, kde že je náš životní cíl, abychom se nenechali zlákat krásou květin na cestě nebo dokonce reklamních panelů podél ní a neztroskali u nich.

Je potřeba si stále připomínat, že široké a pohodlné cesty vedou k cíli, který Pán Ježíš nazývá záhubou. Je potřeba udělat něco proti té hrozné životní skleróze. Když se zapomene na cíl života, ztratí se i jeho smysl, nezná se pak ani jeho cena. Až příliš se to podobá tomu, co tak často vidíme a sledujeme kolem sebe.

Prakticky se to projevuje tím, že rodiče zapomenou, jak při křtu svých dětí slibovali křesťanskou výchovu. Manželé zapomenou na svou první lásku i na to, jak slibovali, že spolu ponесou všechno dobré i zlé a při prvních nesnázích mají chuť jít tou pohodlnější cestou. Mladí zapomenou na to, k čemu je vedli rodiče, někdy dokonce úplně zapomenou, že by jim měli vrátit jejich péči. Lidé zapomenou na kostel, na přikázání, na své svědomí, na svou lidskost.

Jednou z možností, v katolické církvi osvědčenou, jsou lidové misie. Do farnosti jsou posláni kazatelé, aby všem připomněli právě smysl i cíl jejich života a cenu, kterou mají před Bohem. Jak pěkně říká otec Marek Dunda, který je už vedl na více místech, misie jsou na to, abychom se všichni přiblížili k Bohu. Ti, kteří Ho znají, aby Ho poznali ještě více, a ti, kteří jsou zatím daleko, aby po nich byli aspoň o trochu blíž. Proto jsou misie příležitostí pro každého. Prosím všechny, kterým záleží na misiích, aby se za jejich úspěch modlili.

Mons. Jan Peňáz

Ochota k obnově

Žádný pokus změnit svůj život k lepšímu, ani kdyby vyšel naprázdno, není marný a zbytečný, pokud je upřímný. Bůh pamatuje na každého a jeho milost bude jednoho dne úměrná tomu, kolikrát jsme sebrali odvahu začínat znovu, jako kdyby sto zklamání nic neznamenal. Věř, že lidové misie nabízí možnost obnovit život. Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.

Lenka Ripperová

Stručné představení misionářů



Tak kdo to k nám přijede? To je asi otázka mnohých z vás. Když přijde někdo nový, je slušné se představit. Tedy, misijní tým dalších spolupracovníků povedou kněží a jáhni:

- **Ladislav Kinc** (58), trvalý jáhen a kaplan věznice Kuřim. Bude mít stavovské a další promluvy. Připraven povzbudit manžele a rodiče. Na požádání navštíví v rodinách (mobil 606 948 970; e-mail kinc@biskupstvi.cz).
- **P. Marek Dunda** (48) – Vranov n/D, moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech, Olbramkostele a Vratěnině. Koordinátor lidových misí, má na starost akce pro mládež, zpovídání, celou organizaci včetně dlouhodobé přípravy misí (mobil 731 402 742; e-mail marek@fatym.com).
- **P. Milan Plíšek** (49) – Vranov n/D, farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách, Korolupích, Lubnici, Chvalaticích a Bítově. Má na starost akce pro děti, katecheze ve školách, návštěvy nemocných, vdov a vdovců spojené s udělováním svátostí, zpovídání (mobil 723 693 455; e-mail mipli@seznam.cz).
- **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (46) – kaplan ve farnostech spravovaných FATYMem Vranov. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil 731 402 743; e-mail richterjan@seznam.cz).
- **František Řezníček** (65) – jáhen pro farnosti spravované FATYMem. Žehnání domů, asistence při bohoslužbách, ochoten navštívit ty, kdo mají zájem o rozhovor na jakémkoliv téma (mobil 608 729 962; e-mail frantisekreznicek@email.cz).

FATYM – co to je?



FATYM je zkratka ze slov farní tým. Farní týmy (Vranov n/D a Přímětice) mají na starosti dohromady celkem 24 farností v pásu 55 x 15 km převážně podél hranice s Rakouskem na západ i na východ od Znojma. Kromě sedmi kněží a dvou jáhnů patří do farních týmů ještě pastorační asistenti a několik děvčat – katechetek Kromě duchovní správy ve svěřených farnostech se staráme o provoz centra pro mládež ve Vranově nad Dyjí, pořádáme pobyty pro děti a mládež na dalších našich farách, organizujeme exercicie pro mládež i dospělé, založili jsme Tiskový apoštolát FATYMu A.M.I.M.S. – tiskneme brožurky, které potom za příspěvek na tisk nabízíme (některé vezmeme i na misie do Kdousova a Velkého Újezda), podporujeme projekt internetové knihovny křesťanské literatury www.knihovna.net. a internetovou televizi [www.TV – MIS.cz](http://www.TV - MIS.cz). Podílíme se na vydávání časopisu pro novou evangelizaci Milujte se! – více na www.milujte.se. Další informace o FATYMu je možno najít na internetové adrese www.fatym.com.

Magdaléna Jírová

Trocha humoru:

Čtyřletý Pepíček se vrací v autě s rodiči ze křtu svého malého bratříčka a bez přestání pláče. „Co se děje, Pepíčku?“ ptá se matka. Pepíček odpoví: „Ten pán říkal, že doufá, že děťátko vyroste v dobré křesťanské rodině. Ale já chci, aby zůstalo s námi.“

* * *

Mánička: „Je pravda, že člověk je prach a v prach se obrátí?“
Hurvínek: „Říká se to.“
Mánička: „No, tak to ti tady pod postelí někdo umřel.“

* * *



Adam s Evou bloumají po ráji. Tu Eva vzdychne: „Adame, máš mě rád?“
Adam zabručí: „A koho jiného bych měl mít rád?“



Synek se ptá svého otce: „Tati, jak jsme přišli na svět?“ „Bůh stvořil Adama a Evu. Ti měli děti, jejich děti měly další děti, a tak to šlo dál až do dneška.“ Syn se však rozhodne jít i za svou matkou, aby měl jistotu. Ta mu však povídá: „Nejprve byly na zemi opice, ty se postupně vyvíjely, dokud z nich nebyli lidé.“ Syn tedy přijde rozlícený do kuchyně s tím, že mu otec evidentně lhal. „Ale kdepak...“ „Tvá matka mluvila jen o své části rodiny.“

* * *



Had v ráji přemlouvá Evu: „Evo, vezmi si jablko, poznáš rozdíl mezi dobrým a zlým.“
Eva: „Nevezmu.“
Had: „Vezmi si jablko, budeš jako Bůh.“
Eva: „Nevezmu.“
Had si odevzdaně povzdechne: „a nejsou v něm žádné kalorie...“

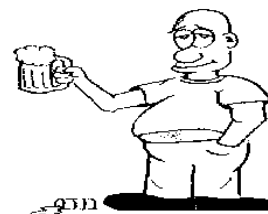
Ráno po svatbě v Káni Galilejské... Hosté se pomalu probouzejí, většina z nich se drží za hlavu a sténá. Jeden zvláště „přejásaný a přepitý“ muž prosí: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu...“
Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když vtom všichni svorně vykřiknou: „NE! Ty už ne...“

* * *



Pan farář potká chlapíka ze své obce, který tu a tam pije přes míru. „Potěšilo mě, že jsem vás včera zase jednou viděl na večerní mši.“
Muž udiveně odpoví: „Takže v kostele jsem byl taky?“

* * *



Tento zpravodaj k lidovým misím vydala pro vlastní potřebu v říjnu L. P. 2017 **Římskokatolická farnost Kdousov a Velký Újezd**, vedená administrátorem P. Martinem Gronese (mobil 733755883, e-mail GroneseMartin@seznam.cz). Vydáno ve spolupráci s **FATYMem Vranov nad Dyjí a Přímětice** při příležitosti lidových misí od 19. 11. do 25. 11. 2017. Distribuováno do všech domácností ve farnosti.

Neprodejně!